

СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ ЯК ЗАСІБ КОНСОЛІДАЦІЇ УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

В умовах активного впровадження сучасних інформаційних технологій актуальною потребою є формування ІКТ-компетенції всіх педагогічних працівників. Це дозволить ефективно вирішувати питання поновлення форм і методів освітньої діяльності, з огляду на тенденції розвитку інформаційного суспільства, інтереси і потреби сучасних дітей і підлітків.

Соціальні мережі в Інтернеті продовжують перебувати на піку популярності. Останнім часом дослідники намагаються знайти нові сфери застосування соціальних мереж у різних напрямках діяльності людини, максимально використовуючи всі можливості даного об'єкта інформаційних технологій. Для спільнот фахівців зазвичай платформою є спеціалізовані соціальні мережі. Спільноти практиків відрізняються від співтовариств по інтересах – його учасників об'єднує не тільки прагнення до якоїсь області знань, але й бажання співпрацювати в процесі застосування цих знань на практиці. Мої друзі добре розуміють один одного, оскільки працюють над подібними проблемами. Спільноти практиків можуть складатися з учених, інженерів, фахівців з маркетингу та продажу і інших фахівців.

Останнім часом стали з'являтися освітні та наукові соціальні мережі. Соціальна мережа Facebook вже давно визнається одним з найпопулярніших інструментів (програмного забезпечення) навчання і розвитку. Американської соціальною мережею Facebook користуються близько 800 млн людей. Facebook дозволяє викладачам університетів створювати курси для студентів, організації можуть створити закриту корпоративну мережу співробітників на платформі Facebook: працівники однієї компанії можуть перебувати на постійному зв'язку з колегами з різних філій, публікувати новини своєї організації та ін. Приблизно за тим же принципом працює MySpace. Фахівці з організації конференцій компаній Adobe і Cisco знайшли інструмент соціальних мереж дуже зручним для учасників конференцій. Однак у педагогічній діяльності можливості соціальних мереж можна використовувати для вирішення найрізноманітніших завдань: у соціальних мережах можна ефективно організувати колективну роботу розподіленої навчальної групи, довгострокову проектну діяльність, міжнародні обміни, в тому числі науково-освітні, мобільну безперервну освіту та самоосвіту, мережеву роботу людей, які перебувають у різних країнах, на різних континентах.

Можна виділити такі переваги використання саме соціальної мережі в якості навчальної площадки:

- 1) звичне середовище для студентів;
- 2) у соціальній мережі людина виступає під своїм ім'ям-прізвищем;
- 3) технологія Wiki дозволяє всім учасникам мережі створювати мережевий навчальний контент;
- 4) можливість спільної роботи;
- 5) наявність форуму, стіни, чату;
- 6) кожен студент-учасник може створити свій блог;
- 7) активність учасників простежується через стрічку друзів;
- 8) зручно використовувати для проведення проекту;
- 9) взаємозв'язок бізнесу з академічною спільнотою у підготовці навчальних програм.

Використання соціальних мереж у навчальному процесі сприяє обміну інформацією, підвищує мотивацію студентів у навчальному процесі, стимулює розвиток творчих здібностей і пізнавальний інтерес. Усі ці чинники позитивно впливають на формування компетенцій студентів.

Касьянова Л.С.,
ст. викладач кафедри іноземних мов ФЕФ,
Слезенко А.О.,
ст. викладач кафедри іноземних мов ФЕФ

МІСЦЕ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ СТУДЕНТІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

Головними напрямками у розвитку та використанні інноваційних технологій набуття знань є: розробка інтенсивних методів навчання, навчальних курсів і програм; системи модульного навчання; науково-методичне забезпечення навчального процесу; комплексні діагностичні методики, тести по професійній орієнтації, методики соціально-психологічної оцінки.

Сучасний педагог має виступати не стільки джерелом знань і контролюючим суб'єктом, скільки організатором самостійної активної пізнавальної діяльності учнів, їхнім консультантом і помічником.

Потреба в оновленні освіти спричинила появу і поширення великої кількості нових підходів до організації навчально-виховного процесу, методів і технологій навчання та виховання.

Модернізація системи освіти пов'язується, насамперед, із введенням в освітнє середовище інноваційних технологій, в основу яких покладені цілісні моделі навчально-виховного процесу, засновані на діалектичній єдності методології та засобів їх здійснення. Останнім часом досить широко увійшов у вжиток термін «інноваційні педагогічні технології». Перш ніж розглянути сутнісні ознаки інноваційних педагогічних технологій, уточнимо ключові поняття «інновація» та «педагогічна технологія». Слово інновація має латинське походження і в перекладі означає оновлення, зміну, введення нового.

Основу і зміст інноваційних освітніх процесів становить інноваційна діяльність, сутність якої полягає в оновленні педагогічного процесу, внесенні новоутворень у традиційну систему. Прагнення постійно оптимізувати навчально-виховний процес зумовило появу нових і вдосконалення використовуваних раніше педагогічних технологій різних рівнів і різної цільової спрямованості.

Основними принципами відбору інноваційних технологій є: перспективність, демократичність, гуманістичність, інтегративність, реалістичність, цілісність, керованість, економічність, актуальність. Оцінювати інновації доцільно за трьома основними критеріями: актуальність, корисність, реалістичність. Актуальність новацій пов'язана з можливістю і необхідністю розв'язати певну проблему саме зараз. Проблема означає невідповідність між реальним станом справ і бажаним, між об'єктивно існуючими проблемами і можливостями їх вирішити, між бажаними результатами і вибором способів їх досягнення.

Актуальними у даний час є такі інноваційні педагогічні технології навчання, що використовуються у програмі підготовки майбутнього вчителя: педагогічна технологія критичного мислення, яка полягає в тому, щоб сформулювати власну точку зору в студента, навчити впевнено вести дискусії та приймати виважені рішення, самостійно здобувати знання, вчитись відкрито спілкуватись, логічно мислити та аргументувати; технологія навчання як дослідження, має за мету прищепити студентам навички дослідницької роботи, сформулювати активну, творчу особистість; інтегральна педагогічна технологія – створює оптимальні умови для розвитку та самореалізації студента шляхом формування цілісних знань про об'єкт, що вивчається, і який є основою творення «образу світу»; технологія розвивального навчання – формує в студента здібності до самовдосконалення, активного, самостійного творчого мислення, самостійного навчання; технології формування творчої особистості полягає в тому, щоб прищепити студентам навички, завдяки яким вони самостійно керуватимуть своєю пізнавальною активністю, будуть самостійно мислити, приймати неординарні рішення, свідомо вибирати свою життєву позицію, генерувати оригінальні ідеї; технологія особистісно-орієнтованого навчання має за мету надати студенту можливість проявляти самостійність мислення, незалежність, здатність до власного вибору; проектна технологія націлена стимулювати інтерес студентів до нових знань, до розвитку себе за допомогою вирішення особистих проблем і використання цих знань у конкретній практичній діяльності; технологія диференційованого навчання – формує в студентів уміння вчитися, потребу в самоосвіті, виникнення, бажання генерувати ідеї, шукати альтернативні розв'язки стандартних і проблемних ситуацій; технологія гуманістичного навчання спрямована на виховання свідомих громадян, патріотів, освічених, творчих особистостей, становлення їхнього фізичного й морального здоров'я, забезпечення пріоритетного розвитку людини на засадах гуманізації, гуманітаризації та демократизації освітніх процесів; технологія модульно-розвиваючого навчання – формує самоосвітню компетентність студентів; технологія групового навчання – формує внутрішню мотивацію студентів до активного сприйняття, засвоєння та передачі інформації, сприяє формуванню комунікативних якостей студентів, активізує розумову діяльність; технології індивідуалізації процесу навчання – забезпечує максимальну продуктивність роботи студентів в існуючій системі організації навчання.

Особливо актуальними технологіями у цьому випадку виступає інтерактивне навчання, тобто діалогове, взаємодіюче. У процесі такого навчання студенти мають можливість обмінюватися думками, ідеями, пропозиціями, а викладач стає організатором спільної діяльності, ділової співпраці, творчого пошуку, створює атмосферу ширості, поваги. Під час інтерактивного навчання освітній процес організовується таким чином, що практично всі студенти виявляються залученими до процесу пізнання, мають можливість рефлексувати з приводу того, що вони знають і думають.

Звичайно, говорячи про сучасні інноваційні технології не можна оминати увагою мультимедійні технології навчання. Мультимедіа – це комплекс апаратних і програмних засобів, що дозволяють користувачеві спілкуватися з комп'ютером, використовуючи різноманітні, природні

для себе середовища: графіку, гіпертексти, звук, анімацію, відео. Використання мультимедійних засобів сприяє підвищенню інтенсивності й ефективності процесу навчання; створює умови для самоосвіти та дистанційної освіти, тим самим дозволяючи здійснювати перехід до безперервної освіти; у поєднанні з телекомунікаційними.

Література

1. Дудко Л. А. Роль інноваційних педагогічних технологій у становленні конкурентоспроможних спеціалістів / Л. А. Дудко // Мультиверсум. Філософський альманах. – К. : Центр культури. – 2004. – №39. – С. 1–4.
2. Гайдур М. І. Підготовка майбутніх вчителів до організації навчально-пізнавальної діяльності молодших школярів в умовах інформаційного середовища : дис. кандидата пед. наук : 13.00.04 / Гайдур Михайло Іванович. – Я., 2010. – 278 с.
3. Коберник О. М. Підготовка майбутніх учителів до інноваційної педагогічної діяльності [Електронний ресурс] / О. М. Коберник, Г. І. Коберник. – Режим доступу : <http://studentam.net.ua>.
4. Піддубник В. Інформаційно-технологічний ресурс освіти в Україні / В. Піддубник // Українське суспільство – 2003. Соціологічний моніторинг.
5. Ігнатенко М. Сучасні освітні технології // Математика в шк. – 2003. – №4. – С. 26.
6. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології. – К., 2004.
7. Макарова О. О. Мультимедійна презентація як один з елементів активізації процесу навчання іноземній мові за професійним спрямуванням [Електронний ресурс] / О. О. Макарова, В. Г. Нікіфорова – Режим доступу: http://www.confcontact.com/2008oktlnet_tezi/iy_makarova.htm
8. Пометун О. І. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання : наук. метод. посібн. / О. І. Пометун, Л. В. Пироженко. – К. : Видавництво А.С.К., 2004. – 192 с.

*Кизенко О.О., к.е.н.,
доцент кафедри стратегії підприємств*

БЛИЖНІ ТА ДАЛЬНІ ЦІЛІ У ВИКЛАДАННІ ДИСЦИПЛІН ЗА НАПРЯМОМ «ЕКОНОМІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АНАЛІЗ»

Принцип єдності ближніх і дальніх цілей у кібернетиці – науці про управління, виведений академіком В. М. Глушковим, видається надзвичайно актуальним при формуванні навчальних планів підготовки студентів на засадах компетентнісного підходу. Цей принцип полягає в тому, що не слід займатись якимось конкретним ближнім завданням, не розуміючи далеких перспектив цієї роботи, і навпаки, ніколи не слід робити перспективну розробку, не виділивши окремих етапів робіт із самостійними корисними результатами, які б у сукупності наближали розробників до далекої цілі [1]. З одного боку, ми повинні розглядати навчальний план через призму бачення компетентностей фахівця певної спеціальності, з іншого боку, навчальний план складається з окремих самостійних дисциплін, що безпосередньо формують компетентності у студента.

З метою удосконалення навчального процесу через призму студентоцентризму та гармонізації компетентностей студентів у результаті вивчення блоку дисциплін за напрямком «Економічне управління та аналіз», відповідною науково-методичною секцією кафедри стратегії підприємств було проведено аудит змісту дисциплін (наук) за робочими програмами у вересні 2015 р. Аудит проводився з таких дисциплін: магістерського рівня підготовки – «Економічне управління підприємством»; бакалаврського рівня підготовки – «Планування і контроль на підприємстві», «Управління витратами», «Аналітичні методи та моделі в економіці підприємства (вибіркова)», «Введення в бізнес-аналіз (вибіркова)». За результатами аудиту було виявлено наступні проблеми, що потребують подальшого вирішення при удосконаленні методичного забезпечення дисциплін. 1) Перевантаженість дисциплін, що розпорошує увагу студента. 2) Відсутність можливості для системного дослідження досвіду використання новітніх методик економічного аналізу на вітчизняних підприємствах, що змушує викладачів більше теоретизувати дисципліни. 3) Необхідність розробки актуальних авторських кейсів.

У питаннях декомпозиції навчального матеріалу між дисциплінами запропоновано виходити з розвитку компетентностей студента на різних етапах навчання. Нормативні дисципліни магістерського рівня розкривають управлінські аспекти використання результатів економічного аналізу з акцентом на процесному аспекті формування систем управління. При проведенні занять переважно використовується кейс-метод. Нормативні дисципліни бакалаврського рівня розкривають методики економічного аналізу з акцентом на функціональному аспекті систем управління. При